

съна своєгѡ въ церкви та, и' преклони колена, и' вдигна ржце теси и' очи тे камто неко'то, и' молилася доколно врёме сосз слажи: и' зела съз го-
 лему страхъ и' почесть святаго Іконы, и' занесоха
 ѿ съз съна своегѡ на брэгъ морски. И пакъ се по-
 моли, говбила владычице моѧ Богородице, за-
 щото имаш сили и' крѣпость, като мати Божіѧ,
 и' збави ни ѿ гнѣва беззаконнаго цара, и' твоя
 та святаго Іконы ѿ воды. Това като рече и' мет-
 на Ікона та въ морѣ то: ѿ чудо! не падна Ікона
 та на водѣ та плоско, но стана праivo надъ водой
 та, и' ѿде камто западъ солнца. Това чудо
 като видѣ жена та, похвали Бóга, и' пречистыи
 єгѡ матерь. И думаше на съна своего сосз слажи,
 сладчайшій сънъ, сего же се види наше то къ Бóгу
 благочестіе, и' Ікони Богоматерь говѣніе. И зъ
 самъ чадо жена нemoюща, и' неможемъ да вѣрамъ
 на далече. Яко мѣ фанатъ солдатъ та, готовасамъ
 да страдамъ за Ікона та Богородична. Я' ты и' ды
 въ шайка та (кайка), да ти не направатъ злѹ сод-
 ати та. Това като рекла и' раздѣйлисѧ сосз плачъ.
 И младенецъ ѿде въ Фессалонікъ, а ѿ тамъ оу
 святаго гбра, и' ѿде оу монастыря Іверъ, и' поки-
 алъ герисѧ тамъ, и' живъ Богородично до смрти.
 И това єшило бжїемъ строенiemъ да дойде въ тоба
 монастырь, да покаже предметъ реченіе Ікона.
 Той се и' зскажалъ какво є мнѣніе въ морето. Таа
 святаго Іконы скдала мнѣгъ врёме тайни наедмо
 мѣсто, Божѧ знає гдѣ. Понеко врёме, катоседѣхъ
 некои святыхъ старци въ монастыре Іверскій, и'
 хорѣтъвали за спасеніето душевно, саглѣдоватъ
 въ незапно (и' зведенішъ) въ морето, като єдинъ
 пламенъ ѿгненныи, каквото дакеше єдинъ стѣлъ
 и' краамъ стигаше донекбто. Това като видѣхъ,
 фанахъ да выкатъ: Господи помилуй. Гаѣдаха
 сички сосз оудивленіе каквъ є причина. И така